ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
10
Νοεμβρίου
1921
Ὀλύμπα,
Ἐράστου
Ἀν ἡλ. ὥρα 7 λ. 15
Δύσ. 5 λ. 61

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθμὸς 1343

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα:
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.35	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

1η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

(Συνέχεια)

Κυβέρνησεις.—*Ἡ πολιτειακή μας ἐμφάνισις ἀπὸ ἀπόψεως Κυβερνήσεως δὲν εἶναι θαυμασιωτέρα τῆς κοινοβουλευτικῆς. Ἀνεξαρτήτως τῆς κακῆς διαχειρίσεως τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων —πρᾶγμα ποῦ ἠμπορεῖ, ἐπὶ τέλους, νὰ συμβῇ εἰς Κυβέρνησιν οἱασδήποτε χώρας—τὸ Ὑπουργεῖον Γούναρη βαρύνουν πράξεις, αἱ ὁποῖαι δίδουν χρῶμα ἡμιβάρβαρον εἰς τὴν κρατικήν μας παράστασιν.*

Ἀντί, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς τῆς 1ης Νοεμβρίου, νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἀσχημίας ποὺ ἔκαμναν ὡρισμένα πρόσωπα τοῦ πρώην καθεστῶτος, δικαιολογουμένου πάντοτε—ἔστω καὶ ἀσθενῶς—ὡς ἐπαναστατικοῦ, οἱ μετανοεμβριανοὶ κυβερνῆται, καίτοι ἀπολαύσαντες τῆς ἀπολύτου λαϊκῆς πλειοψηφίας—καὶ συνεπῶς ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ των—δὲν ἐφήρμοσαν πλήρες τὸ κράτος τοῦ Νόμου. Δὲν ἐνεφάνησαν τὴν Ἑλλάδα πολιτείαν πειθαρχοῦσαν, νομοταγῆ καὶ ἀπολαύουσαν τάξεως.

Ἐπισήμως ἡ Κυβέρνησις μετῆλθε μέσα ἔκνομα, ἀναρχικά. Ἐδίωξε πολίτας διὰ πολιτικά των φρονήματα νομιμοφρόνως ἐκφρασθέντα (ἴδε π.χ. φυλάκισιν Παπανδρέου καὶ πλήθους ἄλλων ἁπλῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτικῶν). Ἐγένετο αἰτία ταραχῶν σχεδὸν ἐπαναστατικῆς μορφῆς ἐν Κρήτῃ λόγῳ τῆς ἐμπαθοῦς συμπεριφορᾶς τῶν ὀργάνων της ἀπέναντι τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τοῦ ἰδικοῦ της κομματικοῦ πείσματος.

Προέβη εἰς ἀπολύσεις ἑκατοντάδων ὑπαλλήλων λόγῳ τῶν πολιτικῶν των φρονημάτων, καταπατοῦσα Νόμους τοῦ κράτους καὶ δόγματα ἱερὰ τοῦ νεωτέρου δημοκρατικοῦ πολιτισμοῦ, ἐμφανιζομένη οὐχὶ ὡς ἁπλοῦν ὄργανον τῆς Πολιτείας, ὡς Κυβέρνησις ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὡς ἄρχουσα φατρία, πρὸς μεγίστην μείωσιν τῆς κρατικῆς παραστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

Μετῆλθε μέσα πιεστικά, ἐφαρμόσασα λογοκρισίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀκόμη ἐλέγχου (ἴδε καθημερινὰ λευκὰ τοῦ Τύπου καὶ περικοπὴν ὁλοκλήρων πολιτικῶν ἄρθρων τῶν κ. κ. Σοφούλη, Παπανδρέου κ. ἄ.) παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἀντιθέτου κατηγορηματικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Γούναρη, παρουσιάζουσα οὕτω τὴν Ἑλλάδα κράτος ἀνελεύθερον, ἄνευ τῆς στοιχειωδεστέρας ἐλευθερίας γνώμης. Καὶ ἴσως μὲν παρατηρηθῇ ὅτι καὶ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐφηρμόσθησαν τοιαῦτα περιοριστικὰ μέτρα, ἀντιπαρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις τῶν «Λαϊκῶν» ἐπέτρεπε καὶ ἐκείνην ἔστω τὴν περιωρισμένην ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου, τὴν ἐπιβληθεῖσαν ἐν Εὐρώπῃ εἰς πολὺ ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ προκαλέσασαν ἐν τούτοις ἀπειλητικὴν ἀγανάκτησιν, πάλιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἐγνώριζε σήμερον πολὺ περισσότερα τῶν ὅσων γνωρίζει.

Ἐπέτρεψεν, ἢ μᾶλλον αὐτὴ ὑπεκίνησε, τὸν σχηματισμὸν διαφόρων πραιτωριανῶν φαλάγγων αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἐπεμβαίνουσι παρ' αὐτῇ καὶ ἄλλοτε τῇ ὑπαγορεύουσι πράξεις ἰδικῆς των ἐμπνεύσεως καὶ συμφέροντος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ καταρρακωθῇ τὸ κῦρος καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς Κυβερνήσεως, τιθεμένης εἰς δευτέραν μοῖραν ἀπέναντι τῶν μυστηριωδῶν αὐτῶν παρακυβερνήσεων—νέας, χειροτερευμένης, ἐκδόσεως τῶν Κοτσαμπάσηδων καὶ κομματικῶν Μαχαραγιάδων—καὶ αἱ ὁποῖαι, ἀποτελοῦσαι τετάρτην ἤδη ἐξουσίαν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει, τείνουν νὰ ἐνθυμίσουν τὰς πραιτωριανὰς ἡμέρας τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Βυζαντίου.

Τῆς αὐτῆς ἀναρχίας ἐνδεικτικὸν εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον πραξικόπημα τοῦ τέως ἐπιτελάρχου κ. Δούσμανη. Μὲ ἕνα θράσος ἀνήκουστον, μὲ ἕνα κυνισμὸν μεσαιωνικοῦ φεουδάρχου, ἐπειράθη ὁ κύριος αὐτὸς νὰ γίνῃ ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς Ἑλλάδος, δεικνύων μίαν χλευαστικὴν καταφρόνησιν καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸ Κοινοβούλιον καὶ τὸν Λαόν, σταθμίζων ὅλα αὐτὰ ὡς quantités negligeables. *Ἐχρειάσθη νὰ ἐκστομίσῃ ἐσχάτως καὶ ἐπισήμως τὸ μετριοφρονέστατον ἐκεῖνο* «l'état c'est moi!» *διὰ νὰ θιγοῦν ἐπὶ τέλους τὰ νεῦρα ὄχι βέβαια τοῦ κ. Γούναρη—διατεθειμένου πάντοτε εἰς ἀνεκτικότητα ἐπιτρέπουσαν καὶ πολὺ χειρότερες δουλειὲς—ἀλλὰ τοῦ κ. Θεοτόκη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ γεγονὸς εἶναι θαυμασίως ἐνδεικτικὸν τῆς κρατικῆς ἀναρχίας καὶ ρεμούλας.*

Ἀσυγκίνητος ἀφ' ἑτέρου παρέμεινεν ἡ λαοπρόβλητος κυβέρνησις τοῦ κ. Γούναρη καὶ πρὸ τοῦ ἑξῆς ἀναρχικοῦ θεάματος: Ἐφημερίδες ἰδικαί της, μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν καὶ ἀφέλειαν ἀπειλοῦν σφαγὰς κατὰ παντὸς ἀντιφρονοῦντος, συχνὰ δὲ ἀκούεται ἡ φράσις: «Τολμᾶτε ἀκόμη νὰ ζῆτε καὶ νὰ ὁμιλᾶτε!...» ὡσὰν νὰ κατέστη ἐν Ἑλλάδι τόλμημα τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης!

Καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις νομίζει μὴ θιγόμενον τὸ κῦρος της ἐκ τοιαύτης ἀκόσμου καὶ αὐτόχρημα ἀναρχικῆς καταστάσεως. Ἀσφαλῶς ὅμως τοιαύτη διασταύρωσις ἀπειλῶν—ἔστω καὶ κωμικῶν—περὶ σφαγῶν καὶ ἄλλων βιαιοτήτων δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους. Αὐτὰ ἐπιτρέπεται ἴσως νὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὸ Μεξικόν, τὴν Ἀλβανίαν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μάλιστα τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, ἀσφαλῶς ὄχι! Καὶ ὅμως καὶ αὐτὴν τὴν ἀθλίαν πολιτειακὴν εἰκόνα ἐπέπρωτο νὰ παρουσιάσωμεν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν νεκραναστάντων παλαιοκομματικῶν...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ

Ἡ Σφενδόνη καὶ ὁ φεμινισμὸς

(Συνέχεια)

Ἂς ἀναφέρωμεν ἀκόμη μερικὰ ὀνόματα κυριῶν καὶ δεσποινίδων: π. χ. τὴν Δῖδα Ζερμπέ, κόρην δεκαοκταέτιδα, ἡ ὁποία ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς Κοντέ, τὴν δουκισσὰν τοῦ Γκεμπριὰν τῆς ὁποίας τὸ μέγα τάλαντον καὶ ὄχι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ συζύγου της, τὸν ἔκαμον πρέσβυν τῆς Πολωνίας· αὐτὴ διὰ τῆς μεγάλης της ἐνεργητικότητος καὶ τῆς ἐξόχου ἀναπτύξεώς της, διετήρησεν εἰς Βαρσοβίαν τὸ Γαλλικὸν γόητρον, ὑπερησπίσθη τὰ Γαλλικὰ συμφέροντα καὶ τέλος ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον διὰ λογαριασμὸν τοῦ βασιλέως. Ἂς εἴπωμεν δὲ καὶ μερικὰς λέξεις διὰ τὰς Précieuses τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ὅλαι γελοῖαι ὅσον ἠθέλησαν μερικοὶ συγγραφεῖς νὰ τὰς παραστήσουν σατυρίζοντες αὐτάς. Ἐπιθυμοῦσαι αὗται νὰ ἐπαναφέρουν εἰς Παρισίους τὴν αἴγλην καὶ δόξαν τοῦ αἰῶνος τῶν Βαλουά, προσεπάθησαν νὰ ἀναμορφώσουν τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς Γαλλίας, ἐδάμασαν τοὺς ἀνδρείους σκοπευτὰς διὰ τοῦ ἔρωτός των, καὶ ἐδημιούργησαν ὁμοῦ μὲ τὴν ἐρωτικὴν ψυχολογίαν τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, τῆς συνομιλίας, καὶ ἐπὶ δύο αἰῶνας μετὰ τὴν ἐποχήν των, ἄφησαν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν ἀποτύπωσιν τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἐπιδράσεως.

⁂

Ὁ θεωρητικὸς καὶ πρακτικὸς φεμινισμός, ὁ ὁποῖος ὑπελογίζετο ἀπὸ τὸ ἄνθος τῆς Γαλλικῆς κοινωνίας, ἔληξεν αἴφνης ἐντελῶς περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος. Ἐπὶ πεντήκοντα ἀκριβῶς ἔτη ἀκούει τις τὴν ἠχὼ τῶν διαφόρων διασκεδάσεων διὰ τὰς ὁποίας ἐνεθουσιάζοντο αἱ γυναῖκες. Οἱ συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς ταύτης γελοιοποιοῦν καὶ σατυρίζουν αὐτάς. Ὁ Boileau κάμνει νέαν σάτυραν ἐναντίον των, ὁ Μολιέρος διακωμωδεῖ αὐτὰς εἰς τὰς Précieuses, καὶ τὰς Σοφὰς γυναῖκας» «Les femmes savantes» καὶ ἐκτοξεύει κατ' αὐτῶν τὰ δριμύτερα βέλη του. Ὁ Pochefoucault καὶ ἄλλοι ζωγραφίζουν τὴν γυναῖκα ζῶσαν μόνον διὰ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς καρδίας, ἀλλὰ ὑπολειπομένην πολὺ τῶν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα. Οἱ δὲ νέοι ψυχολόγοι τὴν θεωροῦν, ἐπικίνδυνον ἄκριτον καὶ ὑπερβολικὰ νευρικήν. Τὴν ἐποχὴν τοῦ Κορνηλίου ὅπου αἱ ἡρωΐδες, διακρίνονται διὰ τὴν θέλησίν των, τὸν σταθερὸν χαρακτῆρά των καὶ τὰ μεγάλα πλεονεκτήματά των, διαδέχεται ἡ ἐποχὴ τοῦ Racine, ἡ ὁποία περιγράφει τὴν γυναῖκα ὡς ἀδύνατον ὄν, ἄλογον καὶ πλῆρες πάθους. Καμμία γυναῖκα πλέον δὲν διαμαρτύρεται. Ἀρκοῦνται αὗται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν ἐξασκοῦν ἰδίως εἰς τὴν Αὐλήν.

Αἱ Βερσαλλίαι, τὰ θαυμάσια δάση της, τὰ φυλλώματά της, τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀνθοκήπια καὶ οἱ τεχνητοὶ καταρράκται. Ἡ λαμπρὰ ἑορτή, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ νέος βασιλεὺς ἐμφανίζεται ὡς ἡμίθεος, γεμίζουν τὴν ζωήν της· τὰ δὲ ἀριστουργήματα τοῦ πνεύματος, τὰ ὁποῖα οἱ συγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι καταθέτουσι εἰς τοὺς πόδας της τὴν κολακεύουν καὶ τὴν ἱκανοποιοῦν πληρέστατα. Διατί αἱ γυναῖκες θὰ ἐζήτουν τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων, ἐνῷ οἱ ἄνδρες ἐργάζονται δι' αὐτὰς καὶ οὗτοι σπαταλοῦν ἀφειδῶς τὸ χρῆμα χάριν πολυτελείας, ἐνῷ εἶναι ἀληθεῖς βασίλισσαι, ἡ δὲ καλλονή των εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ ταῖς δώσῃ τὴν ὑπεροχήν;

Ἄλλως τε ἡ βασιλεία τοῦ Λουδοβίκου XIV, καθ' ἣν θριαμβεύει ἡ τάξις, ἡ θέλησις ἑνὸς καὶ μόνου ἀνδρὸς ἀπαγορεύει κάθε φεμινιστικὴν ἐκδήλωσιν καὶ καταπνίγει πᾶν κίνημα τὸ ὁποῖον ἔχει φεμινιστικὸν χαρακτῆρα. Ἐπὶ πεντήκοντα λοιπὸν ἔτη τελεία ἔκλειψις τοῦ φεμινισμοῦ. Τὸ ἴδιον θὰ συμβῇ καὶ μετὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐπὶ μεγάλου Ναπολέοντος διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

— *Ἡ Διοίκησις τοῦ κεμαλικοῦ Στρατοῦ*

Κων)πολις 5. — Ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον κεμαλικὸν πολεμικὸν συμβούλιον ἀπεφασίσθη ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀνωτέρων διοικητῶν τοῦ κεμαλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς ἀνωτέρας διοικήσεως. Οὕτω κατὰ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις τὸ δυτικὸν μέτωπον διαιρεῖται εἰς τρεῖς ὁμάδας. Διοικητὴς τῆς βορείου διορίζεται ὁ ἐκ Μάλτας ἐπανακάμψας Ἰσμέτ.

Διοικητὴς τῆς νοτίου ὁμάδος διορίζεται ὁ ἐκ Μάλτας ἐπίσης ἐπανελθὼν Τζεμάλ. Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ δυτικοῦ μετώπου διορίζεται ὁ ἐκ Μάλτας ἐπανελθὼν Σεβίκ. Διοικητὴς τοῦ μετώπου τῆς Μεσοποταμίας διορίζεται ὁ Μουσσίλ, διοικητὴς δὲ τῆς κεντρικῆς στρατιᾶς διορίζεται ὁ Ἰχσὰν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Νουρεδδίν.

— *Ὁ Κεμὰλ παρασκευάζεται*

Κων)πολις 5. — Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀγκύρας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὑφίσταται σιωπηρὰ ἀναστολὴ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας συνεχίζει δραστηρίως τὰς παρασκευὰς διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ χειμῶνος, καθόσον εἶναι πεπεισμένη, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐξακολουθήσῃ.

— *Ὁ Κεμὰλ κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἐμβέρ*

Κων)πολις 5. — Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀγκύρας ὁ Κεμὰλ διέταξε τὴν σύλληψιν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀπαδῶν τοῦ Ἐμβέρ. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων εἶνε καὶ ἑκατὸν ἀξιωματικοί. Οἱ παυθέντες στρατηγοὶ Νιχὰτ καὶ Νουρεδδὶν ἐτέθησαν ὑπὸ κράτησιν ὡς ὀπαδοὶ τοῦ Ἐμβέρ.

Η ΓΑΛΛΟΚΕΜΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Παρίσιοι 5. — Ἡ ἀπάντησις τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀντιρρήσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῆς γαλλο-κεμαλικῆς συνθήκης ἐπεδόθη σήμερον μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἀπάντησις ἐκφράζεται μὲ γλῶσσαν λίαν ἐγκάρδιον. Τὰ δύο κυριώτερα σημεῖα τῆς ἀπαντήσεως περιστρέφονται περὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων καὶ τὴν μετατροπὴν τῆς γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας, βραδύτερον εἰς μίαν γενικὴν τοιαύτην ὅλων τῶν Συμμάχων ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τονίζει, ὅτι ἐπέτυχεν ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μειονοτήτων ἐνῷ οἱ Σύμμαχοι οὐδεμίαν εἶχον ἐπιτύχει τοιαύτην μέχρι τοῦδε· θὰ ἐδέχετο δὲ ὅπως ἡ συμφωνία τῆς Ἀγκύρας συνδυασθῇ μὲ τὰς προγενεστέρας συνθήκας καὶ συμφωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ προσαρμοσθῇ μὲ αὐτὰς ἐπὶ τῇ προκύψει τοῦ τελικοῦ διακανονισμοῦ, τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» λέγει ὅτι ἡ γαλλικὴ διακοίνωσις ἥτις εἶνε μακροσκελεστάτη ἀπαντᾷ ἐν ἀρχῇ εἰς τὰς ἀντιρρήσεις τὰς διατυπωθείσας κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς λεπτομερειακὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν διὰ τῆς τελευταίας διακοινώσεώς της. Μία περίοδος ἰδιαιτέρως διεξοδική, ἀναλυτικὴ καὶ σημαντικὴ ἀναφέρεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν χριστιανικῶν μειονοψηφιῶν, ζήτημα δικαίως ἀπασχολοῦν τοὺς ἐπισήμους βρεττανικοὺς κύκλους.

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ κυρίως ὅτι ἔλαβε, πᾶσαν πρόνοιαν ὅπως ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κεμαλικῶν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν συναφθεισῶν συμφωνιῶν.

— *Εἰς Βασιγκτῶνα τὸ Ἀνατολικὸν*

Ρώμη, 5. — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ «Ματὲν» πληροφορεῖται ὅτι ὁ κ. Λόυδ Τζώρτζ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν κ. Μπάλφουρ ὅπως προβάλῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Βασιγκτῶν τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, καταγγέλλων συγχρόνως τὴν γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἐκκένωσιν τῆς Κιλικίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— *Ἔκκλησις τῶν Κιρκασίων*

Σμύρνη 5. — Οἱ πληρεξούσιοι τῶν Κιρκασίων τῆς Δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπηύθυναν ἔκκλησιν πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν πεπολιτισμένην ἀνθρωπότητα ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἔθνους τῶν Κιρκασίων ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν προστασίαν.

Ἡ ἔκκλησις ἐξαίρουσα τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Κιρκασίων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἀπήλλαξε μέρος αὐτῶν ἀπὸ πιέσεως καὶ βαρβαρότητος τῶν Κεμαλικῶν, καταλήγει ζητοῦσα τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς περὶ προστασίας τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων διατάξεις τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν συνταύτισιν τῶν τυχῶν των μετὰ τοῦ ἐν Ἀνατολῇ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, μεθ' οὗ κοινὰ συμφέροντα τοὺς συνδέουν.

— *Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου*

Κων)πολις, 5. — Συνῆλθον σήμερον τὰ δύο Σώματα τῶν Πατριαρχείων ὅπως ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς τελευταίας συστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου.

Κατόπιν θυελλωδεστάτης συζητήσεως, πάντες οἱ σύμβουλοι τῶν Πατριαρχείων διαφωνήσαντες εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα τῆς ἀναβολῆς παρῃτήθησαν.

— *Ἡ Σερβία καὶ τὸ Ἀλβανικὸν*

Ρώμη, 5. — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξήτασε κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα. Ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος Φίσερ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Σερβία παραβιάζει τὴν σύμβασιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἥτις ἀπαγορεύει εἰς δύο μέλη τῆς Κοινωνίας νὰ λύουν τὰς διαφορὰς των διὰ τῶν ὅπλων.

Ἡ Ἀγγλία προσέθεσεν ὁ Φίσερ εἶνε ἀνεύθυνος πρὸς τὸ σχέδιον τῆς Σερβίας ὅπως ἀποσπάσῃ τὰ Τύραννα ἐκ τῆς βορείου Ἀλβανίας. Ὁ Σέρβος ἀντιπρόσωπος ἐζήτησεν ἐγγυήσεις διὰ τοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ἀλβανίας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ συνέλθῃ καὶ σήμερον ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος.

Ρώμη, 5. — Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα ἤρχισε τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους ἀποσύρουσα τὰ στρατεύματά της ἐκ τῶν καθορισθέντων συνόρων τῆς Ἀλβανίας.

— *Τὰ παθήματα τῶν Γάλλων ἐν Κιλικίᾳ*

Σμύρνη 5.—Ἕλληνες πρόσφυγες φθάσαντες ἐκ Κιλικίας ἐπιβεβαιοῦσιν ὅτι οἱ ἀπολυθέντες Γάλλοι αἰχμάλωτοι πνέουσι μένεα κατὰ τῶν Τούρκων, διὰ τὴν κακὴν συμπεριφορὰν αὐτῶν, διακηρύττοντες ὅτι οἱ Κεμαλικοὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ νὰ κορέσωσι τὰ πάθη των ἐφ' ὅλων σχεδὸν τῶν συλληφθέντων Γάλλων.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου Καισαρείας, ταγματάρχης Ἀρὶφ βέης ἔδερε τοὺς Γάλλους αἰχμαλώτους. Ἅπαντες οἱ ἀπολυθέντες Γάλλοι ἀπειλοῦσι νὰ προκαλέσωσι δημοσιογραφικὸν θόρυβον κατὰ τῶν Τούρκων ἅμα ἐπανερχόμενοι εἰς Γαλλίαν. Πλεῖστοι Γάλλοι ἀξιωματικοὶ τῆς Κιλικίας, προεξάρχοντος τοῦ στρατηγοῦ Ντογιὲ εἶναι ἐναντίον τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας, ἀντιστάντες ἐναντίον ταύτης.

Οἱ Γάλλοι αἰχμάλωτοι ἀφηγοῦνται, ὅτι οἱ Τοῦρκοι κακομεταχειρίζονται τοὺς Ἕλληνας αἰχμαλώτους.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ

— *Τὰ σχέδια καὶ αἱ προτάσεις*

Ρώμη, 5. — Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βασιγκτῶνος, ὅτι ἡ Διάσκεψις διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν, ὅπως ἐκπονήσῃ ναυτικὸν σχέδιον ἀφοπλισμοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην Ρούζβελτ διὰ τὴν Ἀμερικήν, τὸν Ναύαρχον Μπήτη διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Χάτον διὰ τὴν Ἰαπωνίαν, Λεμπὸν διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἄκτον διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἐὰν συμφωνία μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐπιτευχθῇ, θὰ ἐπέμβωσιν οἱ πολιτικοὶ ἀντιπρόσωποι. Ἐν τῇ γενικῇ συμφωνίᾳ θὰ περιληφθῶσιν ἀσφαλῶς οἱ στόλοι Ἰταλικὸς καὶ Γαλλικός.

— *Σχέδιον τοῦ κ. Χιοὺζ διὰ τὸν εἰρηνικὸν*

Ὁ κ. Χιοὺζ θὰ ὑποβάλῃ τάχιστα εἰς τὴν Διάσκεψιν σχέδιον, ἀφορῶν τὸ ζήτημα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν διάλυσιν τῆς ἀγγλοϊαπωνικῆς συμμαχίας τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Σαντούγκ καὶ τῆς Σιβηρίας ἐκ μέρους τῆς Ἰαπωνίας, τὴν ἐγκατάλειψιν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ πασῶν τῶν ἄλλων δυνάμεων τῶν σφαιρῶν ἐπιρροῆς ἐν Κίνᾳ· ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων περὶ παραιτήσεως ἀπὸ παντὸς οἱασδήποτε φύσεως πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ δικαιώματος, στηριζομένου ἐπὶ μόνης τῆς κατοχῆς ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐν Κίνᾳ καὶ εἰδικῶς κατοχῆς σιδηροδρομικῶν δικτύων, ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων νὰ μὴ προβῶσιν εἰς τὸ ἑξῆς εἰς ἔργα ὀχυρώσεως ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ.

— *Ἄλλη διάσκεψις διὰ τὸν κατὰ ξηρὰν ἀφοπλισμὸν*

Λονδῖνον, 5. — Ἀγγέλλεται σήμερον ὅτι ἡ παροῦσα Διάσκεψις τῆς Βασιγκτῶν πιθανῶς δὲν θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ ξηρὰν ἐξοπλισμῶν, ἀλλὰ θὰ συγκροτηθῇ δι' αὐτὸ ἑτέρα Διάσκεψις προσεχῶς.

— *Ἡ Ἀγγλία ἀναστέλλει τὰς ναυπηγήσεις*

Λονδῖνον, 6. — Τὸ Βρεττανικὸν Ναυαρχεῖον διέταξε τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ναυπηγήσεως τεσσάρων ὑπερδρέδνωτ, τῶν ὁποίων ἤδη εἶχεν ἀρχίσει ἡ ναυπήγησις.

Οὕτω ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις προβαίνει εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς Ἀμερικῆς περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Νοεμβρίου

Κων)πολις.— Ὁ ἡγέτης τοῦ κόμματος «Ἰτὶτ Βιτὰν» Γιαχγιᾶ πασᾶς, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωκεν ἐξηγήσεις διὰ τὸ διάβημα εἰς τὸ ὁποῖον προέβη εἰδικῶς (καὶ διὰ τὴν στάσιν τοῦ κόμματός του) ἐξ ὀνόματος τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Ἁρμοστείᾳ, προτείναντος συνομολόγησιν εἰρήνης. Ὁ Γιαχγιᾶ πασᾶς ἐδήλωσεν ὅτι συμφώνως ἀποφάσεως ληφθείσης τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ν. ἡ. ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ κόμματος, ἡ ἀντιπροσωπεία τούτου ἐπεσκέφθη τὸν Ἕλληνα Ἁρμοστὴν ὅπως ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξεύρεσιν ἐδάφους πρὸς διαπραγματεύσεις, ἀφοῦ ἐδηλώθη τῷ Ἁρμοστῇ ὅτι τὸ γενόμενον διάβημα ἔτυχε προηγουμένης αὐτοκρατορικῆς ἐγκρίσεως.

Ταῦτο ἀποδεικνύει ψευδεῖς τὰς δημοσιευθείσας φήμας ὅτι πρώτη ἡ Ἑλλὰς ὑπέβαλε προτάσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν δι' εἰρήνευσιν.

ΑΘΗΝΑΙ 8 Νοεμβρίου

Παρίσιοι. — Εἰς Βομβάην ἐξερράγησαν σοβαρώταται ταραχαὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος διήρχετο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Τὸ πλῆθος ἐπετέθη κατὰ τοῦ στρατοῦ. Ἡ συνοδία τοῦ διαδόχου τῆς Ἀγγλίας κατώρθωσε ν' ἀποκρούσῃ τὸ πλῆθος. Οἱ στασιασταὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ πλήθους, ἔκαψαν δὲ τοὺς τροχιοδρόμους. Αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ὑπῆρξαν ἀνίκανοι ν' ἀποσοβήσωσι τὰς βιαιοπραγίας, εἰς τινας δὲ συνοικίας ὑψώθησαν ὁδοφράγματα. Αἱ ἀπώλειαι τῆς ἀστυνομίας εἶναι μεγάλαι καθὼς καὶ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐνεργήθησαν διακόσιαι συλλήψεις.

Λονδῖνον. — Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι κύκλοι ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀπαντήσει ἐκτιθεμένων ἐπιχειρημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν τονίζουν ὅτι αὕτη μεταβιβάζει, χωρὶς προγενεστέραν συνεννόησιν μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Τουρκίαν ἐδάφη ὑπαγόμενα εἰς τὴν συμμαχικὴν ἐντολήν.

Ἐπίσης λέγουν ὅτι ἡ συμφωνία ἀπειλεῖ τὴν Μεσοποταμίαν, παρέχουσα δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης εἰς τοὺς Κεμαλικούς, καὶ ὅτι οἱ χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ τῆς Κιλικίας διατελοῦν ὑπὸ ἀπειλὴν σφαγῆς, ἐνῷ ὅλοι οἱ σύμμαχοι εἶχον ἀναλάβει τὴν προστασίαν των. Οὐδεμία χωριστὴ πρωτοβουλία, λέγουν, δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ παρὰ μόνον ἡ διασυμμαχικὴ σύσκεψις πρὸς σύναψιν εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας.

Παρίσιοι. — Ἡ «Ἠχὼ» τῶν Παρισίων γράφει ὅτι ἡ Γαλλία κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Ἀγκύρας, καθόσον ἡ κοινὴ Γαλλικὴ γνώμη ἀπαιτεῖ ἐπιτακτικὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς.

Παρίσιοι.— Συνεννοήσεις διεξάγονται ἔξω τοῦ περιθωρίου τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως Βασιγκτῶνος καὶ διὰ προσωπικῶν συνεννοήσεων συντελεῖται μία ἀπ' εὐθείας ἐργασία, ἥτις θὰ διευκολύνῃ μεγάλως τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐλπίσῃ τις σταθερὰ καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΗΔΟΝΙ τῆς περιφήμου Ἐθνοσυνελεύσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Γούναρη μὲ εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς Ἰταλίαν. Καὶ αἱ συνεντεύξεις του εἰς τὸν ἰταλικὸν τύπον πέρνουν καὶ δίδουν κάθε μία σοβαρωτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην. Καὶ ἔτσι ἐξασφαλίζεται ἀπολύτως ἡ ὑποστήριξις τῶν Ἐθνικῶν μας ζητημάτων ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας. Σχολιάζων μίαν συνέντευξίν του πρὸς αὐτὸ τὸ «Πόπολο Ρωμάνο» λέγει τὰ ἑξῆς: «Εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ τοῦ κ. Μητσοπούλου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀλλ' ἡ ἐδαφικὴ μεγέθυνσις τῆς Ἑλλάδος μας χωρίζει ἀνεπανορθώτως». Κατόπιν τούτων ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι φίλη μας ἡ Ἰταλία καὶ ὅτι ὁ κ. Μητσόπουλος δὲν τὰ ἔκαμε... ρόϊδο;

ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ λοιπὸν καὶ συνωμοσία κατὰ τοῦ καθεστῶτος! Ἂν τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν εἶναι μία πολὺ τεχνητὴ καὶ ἐπιτηδεία σκηνοθεσία διὰ νὰ ἀποτραπῇ ἄλλην μίαν φορὰν ἡ προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὴν ζητήματα, ὡρισμένως εἶναι ἐνέργεια ἀνισορρόπων τινων, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδόλως εὐθύνεται τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν ὁποίαν οὐδόλως ἐπιδοκιμάζει. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων οὐδόλως βιάζεται διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κ. Γούναρη, ἀφοῦ τὸ ἔργον τοῦτο συντελεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ. Τὸ κυβερνητικὸν συγκρότημα ἔχει ἤδη τελείως ξεπαραλύσει. Οἱ Φιλελεύθεροι ἂν θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ ἐπανέλθουν μόνον διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ, διὰ τῶν ἐκλογῶν διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἑκόντες ἄκοντες θὰ ἐκρωτήσουν οἱ ὀπαδοὶ τῆς αὐτοτελείας.

ΟΣΟΝ ΔΙΑ ΤΟ σύνολον τοῦ μετανοεμβριανοῦ καθεστῶτος μετὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ συνδέσῃ τὴν ὕπαρξίν της ἡ μοιραίως ἐξ αὐτοῦ προελθοῦσα κυβέρνησις, καὶ τοῦτο οὐδένα διατρέχει κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν Φιλελευθέρων ἢ οἱουδήποτε *βιαστικοῦ* ἀνισορρόπου. Μόνον ἡ ἀνικανότης τῆς Κυβερνήσεως, ἡ διπλωματικὴ αὐτῆς ἀνεπάρκεια καὶ ἡ διάψευσις τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτῆς ἐνδέχεται νὰ θέσῃ τοῦτο εἰς κίνδυνον.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ὅπως ὁ Διάδοχος ἐγκατασταθῇ εἰς Σμύρνην ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου ὡς ἔνδειξις ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν. Τώρα ὅμως δίδεται ἡ ἐξήγησις ὅτι ἡ παραμονὴ τοῦ Διαδόχου θὰ εἶνε προσωρινὴ καὶ ἔχει μόνον στρατιωτικὸν χαρακτῆρα. Ἡ κυβέρνησις αὐτὴ δὲν ξεύρει οὔτε τί κάμνει, οὔτε τί λέγει. Λέγει καὶ ξελέγει. Θὰ πᾶμε στὴν Ἄγκυρα ἀλλὰ δὲν θὰ πᾶμε. Θὰ ἀφομοιώσωμεν τὴν Μ. Ἀσίαν.

ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν ἀφομοιώσωμεν. Ὁ Στεργιάδης θὰ ὀνομάζεται Γενικὸς Διοικητὴς ἀλλὰ καὶ θὰ μείνῃ καὶ Ὕπατος Ἁρμοστής. Θὰ ἀφήσωμεν τὴν Μ. Ἀσίαν ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ τὴν ἀφήσωμεν. Θὰ πολεμήσωμεν ἀλλὰ καὶ θὰ εἰρηνεύσωμεν καὶ θὰ εἰρηνεύσωμεν ἀλλὰ καὶ θὰ πολεμήσωμεν. Καὶ τράβα κορδέλλα!

(«Μεταρρύθμισις»).

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου

Μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος ἐψάλη χθὲς ἡ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς νήσου μας.

Ὁ ναὸς ἦτο καταλλήλως διακεκοσμημένος καὶ ἐπληρώθη ἀσφυκτικῶς ὑπὸ τοῦ προσελθόντος πλήθους.

Παρέστησαν εἰς αὐτὸν ἅπασαι αἱ ἀρχαί, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ σωματείων, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἀρμενίων καὶ Κιρκασίων προσφύγων κλπ.

Τὴν 10ην ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς καὶ ἀμέσως ἤρξατο ἡ δοξολογία μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐψάλη μελωδικώτατα τὸ «πολυχρόνιον» ἐνῷ οἱ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ παρατεταγμένοι χωροφύλακες παρουσίαζον ὅπλα καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐγένετο δεξίωσις τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου, προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά.

Τὴν 3ην μ.μ. ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις εἰς τὴν «Σαπφὼ» περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου Λεσβίου ποιητοῦ καὶ φιλολόγου Δημ. Βερναρδάκη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Γυμνασίῳ μας καὶ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κ. Βερναρδάκη.

Ἡ αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου ἦτο πολὺ μικρὰ διὰ νὰ περιλάβῃ τὸν κόσμον τῶν προσελθόντων λογίων καὶ ἅπασαν τὴν καλὴν τάξιν τῆς πόλεως μας, ἡ ὁποία ἀντεπροσωπεύθη σχεδὸν σύσσωμος ἐν αὐτῇ. Παρέστη δὲ εἰς αὐτὴν ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς καὶ ἅπασαι αἱ ἀρχαί.

Ὁ ὁμιλητής, κάτοχος τελείως τοῦ θέματος, ἐπραγματεύθη αὐτὸ μετὰ περισσῆς χάριτος καὶ εὐγλωττίας, ἀναπτύξας εἰς ὀλίγα, ἀναλυτικὰς γραμμὰς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον τοῦ σοφοῦ καὶ μεγάλου μας συμπατριώτου, καὶ ἐπισπάσας θερμὰ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου.

Μεθ᾽ ὃ ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς δι᾽ ὡραίου ὄντως λογιδρίου ἐξῆρε τὴν πνευματικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τοῦ Βερναρδάκη, προτείνας ἐν τέλει τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος πρὸς τιμήν του. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἀνεκοίνωσε καὶ κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῆς ὑπ᾽ αὐτοῦ διορισθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἐκάλυψαν θερμὰ καὶ παταγώδη χειροκροτήματα.

Ἀνῆλθε κατόπιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὅμιλος Ἀρμενίδων κορασίων καὶ δεσποινίδων ἐν ᾧ δύο ἀρμενοποῦλες ἐκράτουν ἀδελφωμένας τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀρμενικὴν σημαίαν καὶ μετὰ μικρὰν ἐξήγησιν τοῦ σκοποῦ τῆς παρουσίας των ὑπὸ τοῦ κ. Π. Νικήτα, ἔψαλαν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον τῶν Ἀρμενίων καὶ διάφορα ἄλλα ἀρμενικὰ ᾄσματα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον προεκάλεσε δάκρυα συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἦτο ὁ Ἐθνικός μας ὕμνος τὸν ὁποῖον ὁ ὅμιλος ἔψαλεν ἀρμενιστὶ καὶ ἠκροάσθη ὄρθιον τὸ πλῆθος.

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία ὄντως ἀπογευματινὴ ἑορτή, ἐνῷ ὁ ὅμιλος τῶν Ἀρμενίδων συνοδείᾳ τῶν διδασκάλων των, τοῦ πρωθιερέως καὶ πλείστων ἀρμενίων προσφύγων παρῆλασε διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἔψαλλε διάφορα ἀρμενικὰ ᾄσματα.

Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὸ προαγγελθὲν τέϊον πρὸς τοὺς τραυματίας, εἰς τοὺς ὁποίους διενεμήθησαν σιγαρέττα καὶ κονιὰκ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν καὶ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ.

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία ἐπέτειος τῶν ἐλευθερίων τῆς νήσου μας, ἐνῷ μυρία ἀπηυθύνετο ἡ εὐχὴ νὰ ἑορτάσωμεν αὐτὴν καὶ τοῦ χρόνου ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνούς.

«Γ».

Καθὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Πλωμαρίου πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν, ἑωρτάσθη καὶ ἐκεῖ ἐνθουσιωδῶς ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου μας. Ἐψάλη δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Νικολάου, μεθ᾽ ὃ τὸ πλῆθος συνεκεντρώθη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἐπαιάνιζεν ἡ μουσικὴ διάφορα ᾄσματα, οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ἐχόρευσαν διαφόρους ἐθνικοὺς χορούς.

Τὴν μεταμεσημβρίαν συνεχίσθη ὁ πανηγυρισμὸς εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον, ὅπου συνεώρταζε ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανισμὸς σύνδεσμος «Μαρία Μαγδαληνή» ἐγένετο δὲ καὶ ἡ ἐκκύβευσις τοῦ ὑπὲρ τῶν Πλωμαριτῶν στρατιωτῶν ὀργανωθέντος λαχείου.

Ἐκ Μηθύμνης καὶ ἄλλων κοινοτήτων ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα.

— Τυφοειδὴς πυρετὸς εἰς Κορνοῦ

Ἀπεστάλη εἰδικὸς ἰατρὸς καὶ φάρμακα εἰς Κορνοῦ τῆς Λήμνου, ὅπου, ὡς ἀνηγγέλθη, ἐσημειώθησαν κρούσματα τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Τὰς ἐργασίας της

εἰς τὴν [illegible]

— Ἀπόλυσις βοηθητικῶν νοσοκόμων

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης ὑπέγραψε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ οἱ ἔφεδροι ὁπλῖται βοηθητικοὶ νοσοκόμοι τῶν κλάσεων 1912 καὶ 1913α.

Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ κοινοὶ βοηθητικοὶ τῆς κλάσεως 1918.

Ὡς ἡμέρα ἀπολύσεως αὐτῶν ὁρίζεται ἡ 13η Νοεμβρίου.

— Ἡ ἀποστολὴ Ταχ. δεμάτων εἰς τὸ Μέτωπον

Ἡ Στρατ. Ταχ. Ἐπιθεώρησις Μικρασίας ἀνακοινοῖ πρὸς τὴν Ταχ. Τηλ. Διεύθυνσιν Μυτιλήνης ὅτι ἡ ἀσφαλὴς διαβίβασις εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ταχ. δεμάτων περιεχόντων ξηρὰς τροφὰς ὅσον δήποτε ἀσφαλῶς καὶ ἂν ὦσι ταῦτα συσκευασμένα εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος λόγῳ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων, τῆς συχνῆς ἐναλλαγῆς τῶν μέσων συγκοινωνίας δι᾽ ὧν ταῦτα μεταφέρονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τῶν ἀναποφεύκτων κτυπημάτων καὶ πιέσεων, τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ταχ. σάκκοι κατὰ τὴν μεταφοράν των.

Ἐκτὸς τούτου ἕνεκα τῶν κολοσσιαίων ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τροφίμων, πυρομαχικῶν καὶ λοιπῶν ἐφοδίων τὰ μέσα μεταφορᾶς ἅτινα παρέχονται εἰς τὴν στρατ. ταχ. ὑπηρεσίαν εἶναι πολὺ γλίσχρα αἱ δὲ δυσχέρειαι τῆς μεταφορᾶς τῶν σάκκων λόγῳ τῆς μεταφορτώσεως αὐτῶν ἀπὸ τραίνου εἰς τραῖνον εἰς διάφορα σημεῖα καὶ τῆς συχνῆς μετακινήσεως τῶν τομέων καὶ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ σχηματισμῶν πολὺ μεγάλαι, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν δεμάτων, ὅταν γίνωνται δεκτὰ τοιαῦτα περιέχοντα τρόφιμα, αὐξάνει εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε καθίσταται δυσχερεστάτη ἡ μεταφορὰ καὶ ἐπίδοσις αὐτῶν, παρακωλυομένης οὕτω σοβαρῶς τῆς κανονικῆς διαχειρίσεως τῶν περιεχόντων εἴδη ἱματισμοῦ καὶ λοιπὰ ἀπαραίτητα ἀντικείμενα διὰ τοὺς στρατιώτας, εἰς ἃ ἀποβλέπουσι κυρίως ἡ μέριμνα καὶ αἱ ἀκατάπαυστοι προσπάθειαι τῆς ὑπηρεσίας. Παρακαλεῖ δ᾽ ὅπως τὰ Ταχ. γραφεῖα τῆς περιφερείας Λέσβου περιορισθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων εἰδῶν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν ἀγαπητήν μου θείαν Εὐανθίαν Γ. Σμιτσῆ καὶ τὸν κ. Παναγιώτην Τσαλέκην ποὺ ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος συγχαίρω ἐγκαρδίως, καὶ εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Δημήτριος Καραμήτρου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ σωφὲρ Ραχμῆ ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς 1ῆς Ὀκτωβρίου νὰ διατελῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου. Συνεπῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδεμίαν ἔχω σχέσιν μετ᾽ αὐτοῦ.

Χαλὴμ Νιαζῆ

[illegible]

Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΠΑΤΡΙΣ» φθάνει ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ Δευτέραν 15 τρέχοντος καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην, Πειραιᾶ, Μασσαλίαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιῶ τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας καὶ Δεσποινίδας ὅτι ἐργασθεῖσα καὶ τελειοποιηθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ, ἔφθασα ἐνταῦθα μὲ ὡραῖα καπέλλα φόρμες Γαλλικὲς καὶ διάφορα ὑλικὰ ἅτινα ἐκθέτω εἰς τὴν οἰκίαν μου κειμένην εἰς συνοικίαν Χαβαρτζῆ πλησίον Κου Πραΐδου. Ἐκεῖναι ποὺ θέλουν νὰ φορέσουν καπέλλο μὲ τέλειο γοῦστο Παρισινὰ ἂς σπεύσουν πρὶν ἐξαντληθοῦν.

Διατελῶ μεθ᾽ ὑπολήψεως

4—5 *Ἀφροδίτη Ἀγγελοπούλου*

Τὸ ἀρχαῖον Κοσμηματοπωλεῖον

ΚΩΝΤΗ ΒΕΗ

ἀνασυσταθὲν ἤδη ἔναντι τοῦ Σαπωνοποιείου Μαρτίνη καὶ πλησίον τοῦ Συμβολαιογραφείου Δ. Πουλίκου, ἐκτελεῖ πᾶσαν χρυσοχοϊκὴν ἐργασίαν ἀπαραμίλλου καλλιτεχνίας, ταχύτητος καὶ εὐθηνίας κατὰ 30 % ὀλιγώτερον ἐπὶ τῶν κατασκευαζομένων κοσμημάτων, σφραγίδων διαφόρου μεγέθους, ἐξ ὀρειχάλκου (βρούντζου) καὶ ξύλου (τσιμσὴρ) διὰ σαπωνοποιεῖα μὲ τιμὰς ὅλως ἀσυναγωνίστους καὶ πρωτοφανεῖς.

Ἐν αὐτῷ δὲ ἐπιδιορθώνονται καὶ ὡρολόγια διαφόρου εἴδους.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς

«ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ»

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς κατ᾽ εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν *29ην Νοεμβρίου*

Π. Μ. Τζωρτζίδης

Ὁ Γενικὸς πράκτωρ

τῆς Ἐθν. Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΠΡΟΛΙΜΕΝΟΝ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΣΤΡΑΚΙ

ΚΑΤΕΔΑΦΙΖΟΜΕΝΟΝ

Μία ἔτι σελὶς θὰ προστεθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Λέσβου καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κατεδαφίσεως τοῦ κυκλοτεροῦς φρουρίου, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα *«Καστράκι»*. Ἀψευδὴς μάρτυς ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν Μυτιλήνην ναυμαχίας τοῦ Ἀθηναίου ναυάρχου Κόνωνος κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τὸ 406 π. Χ. ἵστατο τὸ προλίμενον καὶ εὐπρεπὲς τοῦτο φρούριον τῆς Μυτιλήνης, τὸ ἀπό τινων ἡμερῶν διὰ τῆς σκαπάνης τῶν ἐργατῶν κατεδαφιζόμενον, ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐκείνην κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐχρησιμοποιήθη, καθ᾽ ἃ ἱστορικῶς οὕτω διατυποῦται «Καὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ τείχη τῆς πόλεως Μυτιλήνης στρατιώτας διορίσας». Καὶ παραλείπω τὰ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐποχῆς πρὸς τὸ Καστράκι συσχετιζόμενα γεγονότα, περιοριζόμενος νὰ κάμω μνείαν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν μεταγενεστέραν ὑπόστασιν τοῦ φρουρίου τούτου, ὡς προσεπιμαρτυρεῖ ὁ πολλοῦ λόγου ἄξιος ἱστοριογράφος Λαόνικος Χαλκοκονδύλης, ὁ περὶ τὰ τέλη τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ζήσας, ὅτι «Δύο ἐξέχουσι τῆς Μυτιλήνης φρούρια». Ἐπίσης διάφοροι ἕτεροι Γάλλοι καὶ ἀλλοδαποὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ποιοῦνται τὸν ἱστορικὸν λόγον καὶ οἵτινες διὰ τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Λέσβου φρούρια ἀπεκάλεσαν τὴν πόλιν τῆς Μυτιλήνης καὶ διὰ τοῦ ἄχρι σήμερον ἐν χρήσει ὀνόματος Castro.

Τὸ κατεδαφιζόμενον λοιπὸν σήμερον «Καστράκι» ἔχει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἑπομένην ἱστορικὴν ἐξέλιξιν, ἀνέκδοτον καὶ ἄγνωστον ἴσως παρὰ πολλοῖς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἐσφάζοντο ὑπὸ τὸ φάσγανον τοῦ τυράννου καὶ ἀνυπεράσπιστα θύματα τῆς ἀδηφάγου βορᾶς τούτου καθίσταντο. Τότε ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα εἰς τὸν πολιτευόμενον τῆς ἐποχῆς Γεωργάκην Γριμάνην, οὗτινος τὸ κενοτάφιον ἄχρι σήμερον ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν σώζεται καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτυμβίου δηλοῦται ἡ δρᾶσίς του, νὰ εἰδοποιήσῃ μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, πρὸς σωτηρίαν τῶν Λεσβίων, τὸν περιπλέοντα τὴν Λέσβον Ρῶσσον ναύαρχον Ὀρλώφ, ὅστις αὐθωρεὶ κατέπλευσεν εἰς Μυτιλήνην μετὰ τοῦ πολυαρίθμου στόλου του. Ἀποβιβάσας ἀπεσταλμένους του, εὗρε τὴν πόλιν ἔρημον τῶν χριστιανῶν κατοίκων ἀποκρυβέντων ἕνεκα φόβου ἀπειλουμένης γενικῆς σφαγῆς παρὰ τῶν τούρκων. Καὶ πληροφορηθείς, ὅτι τουρκικὸς στρατός, μετὰ τῶν ἐν τέλει ἔμενεν εἰς τὸ «Καστράκι» συνῆψε τριήμερον πρὸς τοῦτο μάχην, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὀθωμανοὶ ἄσυλον καὶ προστασίαν παρὰ τῶν ἐνθαρρυνθέντων καὶ ἐξερχομένων ἐκ τῶν κρησφυγέτων αὐτῶν χριστιανῶν ἐπεζήτησαν, ἥτις καὶ προθύμως ἐχορηγήθη. Οἱ παραμένοντες ἐντὸς εἰς τὸ Καστράκι δι᾽ ἰσαρίθμων τηλεβόλων ὅσαι καὶ αἱ θυρίδες τούτου ἀνταπεκρίνοντο, ὅτε ἐπὶ τέλους τὸ ἐγκατέλιπον, τραπέντες πρὸς τὰ ὄρη τῆς νήσου. Μετὰ τὴν διασπορὰν τῶν εἰς τὸ Καστράκι τούρκων, ὁ Ρωσικὸς στόλος ἀπῆλθε. Καὶ ἐπαράθησαν μὲν μετὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ στόλου, νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς σφαγὰς καὶ λεηλασίας οἱ ὀθωμανοί, ἀλλ᾽ εἰς σύσκεψιν γενομένην ἀπεφάσισαν νὰ ἀνταποδώσωσιν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ἀσυλίαν καὶ προστασίαν, οἵαν ἔλαβον, καὶ οὕτως αὐθωρεὶ περιώρισαν πάντα κακοποιὸν καὶ κατεπνίγη ἐν τῇ γενέσει της πᾶσα στάσις.

Διαφόρους ἄλλας σελίδας ἱστορικὰς ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν σχετικὰς πρὸς τὸ ἀπό τινων ἡμερῶν, ὅλως ἐναντίον τῶν δοξασιῶν τῆς φυλῆς ἡμῶν πρὸς τὴν ἀρχαίαν λατρείαν, καταδαφιζόμενον «Καστράκι» ἀλλὰ περιοριζόμεθα εἰς μίαν καὶ μόνην παρεμπόδισιν ἀπὸ καταδάφισιν τῇδε: Ὅτε ὁ γνωστὸς τοῦρκος δραματικὸς ποιητὴς Κεμὰλ βέης, διοικητὴς Μυτιλήνης, ἐπὶ τοῦ καταλυθέντος καθεστῶτος, κατέλαβε τὸ παρὰ τὸ «Καστράκι» ἐπὶ τῆς παραλίας οἰκόπεδον πρὸς τὸν σκοπὸν ν᾽ ἀνεγείρῃ κτίριον καὶ ἤρξατο νὰ καταδαφίζῃ τοῦτο, ἠμποδίσθη καὶ αὐθωρεὶ ὑπήκουσε, λαβὼν ὑπ᾽ ὄψιν τὰς ἀποχρώσας δοξασίας εἰς τὰς γενομένας εἰς αὐτὸν παρατηρήσεις, ὅτι ἐν Εὐρώπῃ γενικῶς ἀπαγορεύεται ἡ καταδάφισις οἱουδήποτε κτιρίου ἔχοντος ποιάντινα ἀρχαιολογικὴν σημασίαν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ μάλιστα φανατικῶς τηρῆται ἡ συνήθεια αὕτη.

Καὶ ἤδη τὸ ἐν λόγῳ περικαλλὲς φρούριον καταρριπτόμενον ἐναπομένει μόνον κατ᾽ ὄνομα ὡς ἱστορικὸν μνημεῖον ἐπὶ τῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων καὶ τῶν εἰκόνων διαφόρων φωτογράφων, ζωγράφων καὶ φωτοτυπιῶν συγγραφέων, ἀφοῦ παρέμεινεν εἰς αἰῶνας καὶ δεινοὺς καιροὺς ὡς μάρτυς τῆς ἱστορίας του. Καὶ ὅταν εἰς τὸ μέλλον ἐπισκέπτωνται τὴν Μυτιλήνην περιηγηταὶ μὲ τοὺς τοπογραφικοὺς ἀνὰ χεῖρας χάρτας καὶ τὰς ἀπεικονίσεις διὰ τὸ Καστράκι τὰς περιλαμβανομένας εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ συγγράμματα καὶ ἀναζητῶσι παρ᾽ ἡμῶν τοῦτο οὐδεμίαν ἄλλην ἀπάντησιν θὰ ἔχωμεν νὰ δώσωμεν εἰμὴ ὅτι κατεδαφίσθη κατὰ τὸ 1921, δεχόμενοι τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἔπρεπε νὰ συγκαταλέγηται μετὰ τῶν ἐθνικῶν μνημείων, τὰ ὁποῖα καὶ ἂν ἤθελέ τις ἐπὶ τῇ ὑποθέσει αὖθις ν᾽ ἀνεγείρῃ δὲν δύναται νὰ τ᾽ ἀποδώσῃ ὅμως τὸ κῦρος τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς ἱστορίας.

Καὶ τελευτῶντες προσθέτομεν ὅτι, ὡσεὶ νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐν Μυτιλήνῃ ὁ κατάλληλος καὶ πρόσφορος ἅμα χῶρος καὶ τὸ ἄφθονον, καὶ χρωάδες, καὶ ποικίλον ὑλικὸν πρὸς ἀνέγερσιν οἱουδήποτε εὐάγους καὶ προσήκοντος ἐκ λίθων κτιρίου καὶ δὴ ἀφοῦ ἡ πρὸς καταδάφισιν δαπάνη ἔσεται ἐν συγκρίσει οὐχὶ σπουδαίας διαφορᾶς διὰ τὴν ἀγορὰν νέου ὑλικοῦ — ἀφοῦ εἰς πλεῖστα πέριξ τῆς πόλεως μέρη τοσοῦτον ἀφθονεῖ τὸ μάρμαρον, ὥστε καὶ κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ περιφήμου θεάτρου τῆς ἀκροπόλεως τῆς Περγάμου τὰ πρὸς κατασκευὴν μάρμαρα ἐλήφθη ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ὑφισταμένων παρὰ τὸ προάστειον τῆς Μυτιλήνης Μώρια, μαρμαροβράχων, ἐξ ὧν δύνανται νὰ λατομήσωσιν ὑλικὸν ἄφθονον πρὸς εὐπρεπεστέραν πλείστων ὅσων κτιρίων ἀνέγερσιν, ἀντὶ τῆς πολυδαπάνου καταδαφίσεως, ἐξ ἧς παραμενεῖ ἄφθονον ὑλικὸν ἄχρηστον καὶ τῆς ἅπαξ ἔτι ἐπικυρώσεως τοῦ ρητοῦ «Sic transit gloria mundi», ἤτοι, οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἐν τῷ κόσμῳ, ἀποσβέννυται ἤδη ἓν ἔτι ἱστορικὸν μνημεῖον· δι᾽ ὃ δεῖ νὰ σκεφθῶσιν ἅπαξ ἔτι ἂν ἦναι προσήκουσα ἡ καταδάφισίς του ἢ ὄχι.

Λεσβοκλῆς Γριμάνης

ἰατρός

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«Σαπφώ»

Ὑπενθυμίζομεν τὴν ἀποψινὴν τιμητικὴν τοῦ συμπαθοῦς μας Φωκαέως.

«Ἀλκαῖος»

Σήμερον διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ μέγα καὶ περιπετειῶδες ἀριστούργημα (13 ἐπεισόδιον) τοῦ Ἔλμου ἐπιπλέον δὲ καὶ τὸ 6ον ἐπεισόδιον τοῦ Πέτρου.

Λίαν προσεχῶς ἀναμείνατε τὴν νέαν ἔκπληξιν: ***Ὁ Ταρζὰν ἐν μέσῳ τῶν πιθήκων.***

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

„Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ“

Μεγάλη πρωϊνὴ Ἐφημερίς

Ὄργανον τοῦ Ἐθνικοῦ Μεταρρυθμιστικοῦ Κόμματος

Τὰ παγκοσμίου φήμης αὐτοκίνητα

FORD

Πολυτελείας, ἐπιβατικὰ καὶ φορτηγὰ

Ἀντιπροσωπεύονται ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν κ. Τζὼν Κοντέλλη καὶ Σίας

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ. ΣΟΥΤΖΙΔΕΛΛΗ

(παραπλεύρως ἰχθυοπωλείου)

Ἔφθασαν τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα Παπαχρήστου. Ἐπίσης εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους τὰ εἴδη καπνῶν καὶ σιγαρέττων ἐπιτοπίου παραγωγῆς ὡς καὶ Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Βόλου κ. λ.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική. 4—10

Ζητήσατε ἀπὸ τὰ Καπνοπωλεῖα τὰ ἀπαράμιλλα Μακεδονικὰ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ LUX

τοῦ ΚΑΡΔΑΣΟΥ

Δραχ. 1.50

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 27375 ΑΘΗΝΑΙ 9 9)βρίου 1.30

Ἄφιξις Κούτση

Ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Κων)πόλει ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ. Κούτσης.

Ἡ Γαλλοκεμαλική

Ὁ «Παρατηρητὴς» τοῦ Λονδίνου, πραγματευόμενος καὶ πάλιν τὴν Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν, τονίζει ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἀρνηθῇ κατηγορηματικῶς νὰ στέρξῃ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας, καθ᾽ ὅσον αὕτη ἐκθέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Μεσσοποταμίας.

Συνεχίζων ὁ «Παρατηρητὴς» ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Γαλλία καίτοι ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμμαχικὰ συμφέροντα ὑπογράψασα χωριστὴν συνθήκην εἰρήνης μετὰ τοῦ Κεμάλ.

Δηλώσεις Κεμαλικοῦ πρωθυπουργοῦ

Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Κεμαλικοῦ κ. Φεβζῆ πασᾶς εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἰταλικῆς ἀποστολῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἄγκυρα οὐδέποτε θὰ δεχθῇ συμβιβασμὸν μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἐν Βομβάῃ ταραχαί

Αἱ ἐν Βομβάῃ ἐκραγεῖσαι ταραχαὶ ἐξακολουθοῦν. Συνεπείᾳ τούτων ἐγένοντο πολυάριθμοι συλλήψεις διαφόρων προσώπων θεωρουμένων πρωταιτίων.

Ὁ Διάδοχος τῆς Ἀγγλίας, λόγῳ τῶν ταραχῶν τούτων θὰ ἀναβάλῃ μεύσῃ τὸ εἰς Ἰνδίας ταξείδιόν του.

Αἱ συνέπειαι τῆς Γαλλοκεμαλικῆς— Ἤρχισαν αἱ σφαγαί

Εἰς τὴν Κιλικίαν ἤρχισαν αἱ σφαγαὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον. 30,000 Ἀρμένιοι ἤρξαντο κατερχόμενοι ἐξ Ἀδάνων πρὸς τὴν Μερσίναν ὅπως φύγωσι τὴν μάχαιραν τῶν Κεμαλικῶν.

Αἱ Γαλλικαὶ ἀρχαὶ Μερσίνης ἐδήλωσαν ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν τύχην ὅσων θέλουν νὰ μείνουν ἐν Κιλικίᾳ.

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν νέων προσφύγων

Ἐλήφθη ἀπόφασις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως οἱ νέοι πρόσφυγες τῆς Κιλικίας ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους.

Ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ

Οἱ ἐν Βασιγκτῶνι διπλωματικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα εἶναι ἀδύνατον νὰ λυθῇ ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις τῇ συνδιασκέψει τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ ναυτικοὶ περιορισμοὶ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας

Ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰταλία φρονοῦν ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξασθένισις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εἶναι περιττή, δεδομένου ὅτι διαρκοῦντος τοῦ πολέμου τὰ κράτη ταῦτα ἔπαυσαν τὰς ναυπηγήσεις νέων πολεμικῶν μονάδων.

ΛΟΥΖΑΣ

Δελτίον στρατιωτικῆς καταστάσεως 4ης Νοεμβρίου

Μέτωπον Δορυλαίου. Πυρὰ πεζικοῦ εἰς περιοχὴν Τεριντζᾶς. Ἐχθρικὴ δύναμις ἐκ τριακοσίων πεζῶν μετὰ δύο ὀρειβατικῶν πυροβόλων ἐπιχειρήσασα ἐγκατασταθῇ εἰς χωρίον Τσεβιτζὲ περιοχῆς Σιντὶ Γαζῆ περὶ δύο χιλιόμετρα ἔξω γραμμῶν μας ἐξεδιώχθη ἐκεῖθεν διὰ ἡμετέρας ἐπιθέσεως.

Μέτωπον Ἀφιὸν Καραχισάρ. Ἐπιτυχεῖς ἐπιδρομαὶ πυροβόλων μας εἰς διάφορα σημεῖα.

Ὁ Ἀρχηγὸς Στρατιᾶς Μικρασίας

ΠΑΠΟΥΛΑΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ „ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ“

Ὑπὸ τὸν τίτλον

“Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ„

μὲ ἰδιοκτήτην τὸν συνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ

ΧΡΗΣΤΟΝ ΣΑΛΤΕΛΗΝ

καὶ μὲ διευθύνουσαν ἐπιτροπήν.

Σιγαρέττα SUPERIOR μηχανοποίητα, Α΄. ποιότητος	Δρ. 1.35
Σιγαρέττα ΣΚΡΑ, μηχανοποίητα, ποιότης Γ΄.	Δρ. 0.85
Καπνὸς «Φέτα Α΄. ποιότης	Δρ. 1.25
Καπνὰ Β΄. ποιότητος	Δρ. 0.95
» Γ΄. »	Δρ. 0.75
» Δ΄. »	Δρ. 0.55

μὲ ὅλως νέα πατσάλια

ΥΙΟΙ Α. ΧΙΩΤΕΛΛΗ

ΑΠΟΚΡΕΜΟΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

DURKOPP

Λειτουργία κανονικωτάτη

ἀπόδοσις ἀνωτέρα ὅλων

Διαρκὴς παρακαταθήκη μετὰ τῶν ἀνταλλακτικῶν των.

Ἀνατολικὴ Ἕνωσις

Ἀδελφοὶ Καμπαδέλλη

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΜΑΣΤΙΧΑ

ΚΟΝΙΑΚ, ΚΡΑΣΙΑ ΑΓΝΑ

ΜΟΝΟΝ

εἰς τὸ ἐργοστάσιον ποτοποιΐας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΨΑΡΕΛΛΗ

Ἐν Μυτιλήνῃ.

ΣΙΓΓΕΡ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ἀπαράμιλλος ἔχουσα μεγίστην καὶ

σιμον κατανάλωσιν διὰ τὴν τελειότητα αὐτῆς, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἀποκτήσεως (μὲ δόσεις), διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ἐπιδιορθώσεων

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΗΝ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ: „ΜΑΚΒΕΘ“